

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: **Drda - Agro, s.r.o.**, IČO: 29204101
se sídlem nám. Svobody 57, Slušovice

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, č. j. 61783/2019-MZE-14132,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Státní zemědělský intervenční fond (dále „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 20. 9. 2019, č. j. SZIF/2019/0556634, výrokem I poskytl žalobkyni dotaci v rámci opatření ekologické zemědělství pro rok 2018 v celkové výši 10 964,50 Kč a ve výroku II

rozhodl o odečtení přiznané výše dotace od částky dotace, kterou byla žalobkyně povinna vrátit na základě jiného pravomocného rozhodnutí. Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutí (nyní žalobou napadené rozhodnutí) toto rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobkyně zamítl. Proti rozhodnutí žalovaného žalobkyně brojí podanou žalobou.

2. Ze správního spisu plyne, že žalobkyně dne **14. 5. 2018** požádala o poskytnutí dotace pro rok 2018 v rámci opatření ekologické zemědělství podle nařízení vlády č. 76/2015 Sb., o podmínkách provádění opatření ekologické zemědělství, ve znění účinném do 28. 2. 2019 (dále jen „nařízení vlády č. 76/2015 Sb.“). Žalobkyně v žádosti deklarovala mimo další i díly půdních bloků s kulturou intenzivní sady EZ-IS o celkové výměře 13,70 ha a díly půdních bloků s kulturou intenzivní sady PO-IS o celkové výměře 11,68 ha. Ve formuláři pro prokázání produkce ovoce a jahod v rámci opatření ekologické zemědělství ze dne **15. 1. 2019** uvedla, že převládající druh ovoce u intenzivních sadů (IS) byla slivoň, které vyprodukovala celkem 41,5 tun. Rozhodnutím ze dne **17. 4. 2019**, č. j. SZIF/2019/0300268, prvostupňový správní orgán přiznal žalobkyni dotaci ve výši 10 638,56 Kč. Toto rozhodnutí však zrušil žalovaný rozhodnutím ze dne **26. 8. 2019**, č. j. 44202/2019-MZE-14132, a vrátil věc prvostupňovému správnímu orgánu k dalšímu řízení, a to z toho důvodu, že prvostupňový správní orgán nesprávně snížil poskytovanou dotaci o 3 % podle § 20 odst. 4 písm. c) nařízení vlády č. 76/2015 Sb. Dne **28. 8. 2019** podala žalobkyně žádost o změnu žádosti o dotaci spočívající v tom, že půdní bloky původně deklarované s kulturou PO-IS (intenzivní sady) nově požadovala zařadit do půdních bloků s kulturou PO-OS (ostatní sady). Dne **5. 9. 2019** vzala žalobkyně žádost o dotaci zpět v rozsahu tří půdních bloků původně deklarovaných s kulturou PO-IS v celkové výměře 6,64 ha. Dne **6. 9. 2019** vzala zpět změnu žádosti ze dne 28. 8. 2019. Následně prvostupňový správní orgán vydal rozhodnutí ze dne 20. 9. 2019, na které navazovalo rozhodnutí žalovaného napadené žalobou.
3. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně v žádosti o poskytnutí dotace svým podpisem stvrdila, že se seznámila s podmínkami poskytnutí dotace, o kterou žádá a zavázala se tyto podmínky dodržovat. Současně prohlásil, že řádně zkontrolovala všechny údaje uvedené v žádosti a tyto údaje vyjadřují její pravou a skutečnou vůli. Portál farmáře umožňuje žadatelům vytvořit předtiskový formulář jednotné žádosti a její následné elektronické podání. Jedná se o pomoc žadatelům, která podle žalovaného žadatele nezbavuje odpovědnosti za vyplněné údaje. Současně lze žádost podat i ručně vyplněnou. V žádosti žadatel musí uvést, zda u dílu půdního bloku s druhem zemědělské kultury ovocný sad žádá o dotaci na intenzivní sady nebo ostatní sady. Nařízení vlády č. 76/2015 Sb. v § 15 rozlišuje ovocné sady na sady intenzivní a sady ostatní. Pro poskytnutí dotace musí žadatel prokázat minimální úroveň vlastní produkce ovoce jak u sadů intenzivních [§ 15 odst. 2 písm. j) nařízení vlády č. 76/2015 Sb.], tak u sadů ostatních [§ 15 odst. 3 písm. i) nařízení vlády č. 76/2015 Sb.], a to v minimální výši referenční hodnoty uvedené v příloze č. 9 tohoto nařízení. Povinnost prokázat minimální úroveň produkce ovoce je povinností žadatele. Za tímto účelem každý žadatel předkládá „Formulář pro prokázání produkce ovoce a jahod v rámci opatření Ekologické zemědělství“, kde žadatel uvede převládající druh ovoce a objem produkce v tunách. Žalobkyně v žádosti o dotaci uvedla všechny díly půdních bloků ovocných sadů (celkem 25,38 ha) jako sady intenzivní. Na výměře celkem 21,03 ha byla pěstována slivoň švestka, pro kterou je stanoven minimální výnos v sadu intenzivním ve výši 2 t/ha. Žalobkyni prokázaná produkce 41,5 t odpovídá výnosu pouze 1,973 t/ha. Dle žalovaného tak žalobkyně nesplnila podmínky dotace a tato jí nebyla ohledně ovocných sadů intenzivních přiznána.

4. K žádosti žalobkyně o změnu žádosti o dotaci ze dne 28. 8. 2019 žalovaný uvedl, že prováděcí nařízení Komise (EU) č. 809/2014, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o integrovaný administrativní a kontrolní systém, opatření pro rozvoj venkova a podmíněnost (dále jen „nařízení Komise č. 809/2014“), stanovuje, že po podání jednotné žádosti nebo žádosti o platbu mohou být jednotlivé zemědělské pozemky nebo jednotlivé platební nároky v jednotné žádosti nebo žádosti o platbu doplněny nebo upraveny, pokud jsou splněny požadavky v rámci dotčených režimů přímých plateb nebo opatření pro rozvoj venkova. Tyto změny mohou být provedeny pouze do 31. 5. daného roku, avšak v případě, že již příslušný orgán informoval příjemce o případech nesouladu v jednotné žádosti nebo žádosti o platbu nebo pokud příjemci oznámil svůj úmysl provést kontrolu na místě nebo pokud tato kontrola na místě odhalí nesoulad, nejsou přípustné žádné změny podle odstavce 1 u těch zemědělských pozemků, kterých se daný nesoulad týká. Tím, že prvostupňový správní orgán vydal první rozhodnutí ze dne 17. 4. 2019 byla žalobkyně informována o nesouladu v žádosti, resp. byla informován o skutečnosti, že dotace nemůže být poskytnuta z důvodu nesplnění podmínek z důvodů v něm uvedených. Fakt, že rozhodnutí prvostupňového správního orgánu bylo na základě podaného odvolání zrušeno, nemůže mít dle žalovaného vliv na skutečnost, že žalobkyně byla o nesouladu tímto rozhodnutím informována. Právní účinky tohoto oznámení trvají nadále. Žalobkyní navrhovaným postupem (že by mohla změnit žádost poté, co bylo první rozhodnutí o dotaci zrušeno) by došlo k popření smyslu a účelu právní úpravy týkající se sankčního systému plynoucího z příslušných nařízení Komise, jakou jsou např. č. 640/2014, 809/2014, 1306/2013.
5. K námitce zmatečnosti, kterou žalobkyně spatřovala v tom, že prvostupňový správní orgán ve svém rozhodnutí uvedl, že žalovaný vydal dne 26. 8. 2019 rozhodnutí, *„kterým uvedené odvolání proti rozhodnutí Fondu č.j.: SZIF/2019/0300268 zrušilo a věc vrátilo Fondu k novému rozhodnutí.“*, žalovaný uvedl, že se jedná o zjevnou chybu v psaní, jelikož žalovaný mohl zrušit pouze rozhodnutí prvoinstančního orgánu na základě podaného odvolání, nikoliv odvolání samotné.
6. Žalovaný nesouhlasil s žalobkyní, že by zcela vyhověl prvnímu odvolání, když odvolání bylo shledáno důvodným z jednoho důvodu, a proto byla věc vrácena k dalšímu řízení, ale v další části týkající se prokázání minimální úrovně produkce ovoce bylo již konstatováno, že dotace na intenzivní sady byla zamítnuta správně.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

7. Pro přehlednost uvede Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) jednotlivé námitky v samostatných kapitolách, ve kterých i shrne vyjádření žalovaného k daným námitkám. Městský soud pouze poznamenává, že žalobkyně sice rozdělila svoji žalobu na několik různých kapitol a bodů, avšak v těchto různých kapitolách a bodech se vyjadřuje ke stejným vadám, kterých se měly správní orgány dopustit, soud je proto shrne v kapitolách týkajících se daných námitek a nebude tak následovat členění, jež zvolila žalobkyně

II. A Chyba v psaní a nesoulad elektronického systému podávání žádostí s evidencí LPIS

8. Žalobkyně namítá, že v podané žádosti o dotaci se dopustila chyby v psaní, když půdní bloky v celkové výměře 11,68 ha označila jako půdní bloky s kulturou intenzivní sady PO-IS. To bylo způsobeno tím, že evidence LPIS (registr půdy), kterou spravuje Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (dále jen „ÚKZÚZ“), označil automaticky dané

půdní bloky (sady ve stáří do 3 let) jako ovocné sady intenzivní PO-IS, avšak v elektronickém systému podávání žádostí prvostupňového správního orgánu mají být takové půdní bloky označeny jako ovocné sady ostatní (PO-OS). Pro podání žádosti o dotaci se tak musela daná označení ručně přejmenovat. To, že se jednalo o chybu v psaní, je možné seznat z toho, že ve formuláři pro prokázání produkce ovoce a jahod v rámci opatření ekologické zemědělství ze dne 15. 1. 2019 deklarovala sklizeň pouze ze sadů označených jako EZ-IS, a nikoliv z nesprávně označených sadů PO-IS. Splnění podmínky minimálního výnosu tak mělo být počítáno pouze ze sadu intenzivních EZ-IS (a nikoliv ze sadů PO-IS, které mají být sady ostatními) o výměře 13,7 ha, což by odpovídalo výnosu 3,029 t/ha. Žalobkyně se stala obětí nevyjasnění si pojmů mezi dvěma státními orgány, které jsou oba podřízené žalovanému. Žalobkyně je názoru, že je chybná metodika pro podávání žádostí o dotace, jelikož nebyly sjednoceny pojmy intenzivních sadů mezi ÚKZÚZ a prvostupňovým správním orgánem. Tímto je znevažováno rozhodnutí ÚKZÚZ o zařazení sadů ve stáří do 3 let jako sady intenzivní PO-IS. Elektronický systém podávání žádostí, který žadatelům o dotace poskytl prvostupňový správní orgán, je vadný a uvádí žadatele v omyl. Sady jsou v evidenci LPIS zařazeny stále jako sady intenzivní PO-IS i ke dni podání žaloby.

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že z pohledu nařízení vlády č. 76/2015 Sb. není rozdíl mezi intenzivními sady plodícími a neplodícími (mladší 3 let). U ovocných sadů ostatních je dána výjimka z povinnosti prokázat minimální úroveň produkce u sadů mladších 3 let. Za obsah žádosti je odpovědný žadatel o dotaci. Portál farmáře umožňuje žadatelům vytvořit předtiskový formulář žádosti o dotaci a její následné elektronické podání. Jedná se o pomoc žadatelům, který je však nezbavuje odpovědnosti za vyplnění údajů. Uvedení nesprávné kultury sadu (intenzivní za ostatní) nelze posoudit jako zjevnou chybu v psaní, jak žalobkyně tvrdí. Prvostupňový správní orgán nemůže při posouzení žádosti o dotaci poznat, že na konkrétním půdním bloku měl žadatel v úmyslu deklarovat ostatní sad místo intenzivního. Evidence ovocných sadů vede ÚKZÚZ podle § 3q zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství. V případě, že žadatel požaduje dotaci na ovocný sad, musí být současně registrován v této evidenci a podává ÚKZÚZ tzv. ohlášení do evidence sadů. Tato evidence obsahuje údaje stanovené v § 3q odst. 3 zákona o zemědělství. Jedním z požadovaných údajů v ohlášení je i charakter sadu (tj. zda je sad intenzivní nebo ostatní). Z hlediska ÚKZÚZ a této evidence se jedná o způsob hospodaření v daném sadu (tj. intenzivní výroba, hustota jedinců na ha). Následně žadatel, pokud chce na kulturu ovocný sad získat dotaci, musí v rámci podání jednotné žádosti sám deklarovat, zda chce dotaci ve smyslu nařízení vlády 76/2015 Sb. na sady intenzivní nebo ostatní, a to podle definice uvedené v tomto nařízení vlády. Nelze proto porovnávat intenzivní sady z hlediska dotací a předmětného nařízení vlády a z hlediska evidence ovocných sadů vedené ÚKZÚZ. V evidenci ovocných sadů vedené ÚKZÚZ tak může být za intenzivní sad považován např. i sad ořešáků, rakytníků a jiných ovocných druhů, které nejsou uvedeny v příloze č. 8 (seznam druhů ovocných stromů a keřů pro intenzivní sady) nařízení vlády 76/2015 Sb. – na tyto sady také nelze podat žádost o dotaci na intenzivní sady.

II. B Zrušení oznámení o nesouladu

10. Žalobkyně dále namítá, že dne 5. 9. 2019 vzala žádost o dotaci zpět v rozsahu tří půdních bloků původně deklarovaných s kulturou PO-IS. K tomuto zpětvzetí správní orgány nepřihlédly, jelikož v prvním rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 17. 4. 2019 jí byl oznámen nesoulad v žádosti o dotaci. Toto rozhodnutí však bylo zrušeno

žalovaným, tedy oznámení o nesouladu je neplatné a jeho právní účinky zanikly, jelikož má k rozhodnutí akcesorický vztah.

11. Oznámení o nesouladu se týká prokázání minimálního objemu sklizně, tedy formuláře pro prokázání produkce ovoce a jahod v rámci opatření ekologické zemědělství ze dne 15. 1. 2019. Netýká se změny výměry pozemků. Podle čl. 3 bodu 2 nařízení Komise č. 809/2014 správní orgán nepovolí zpětvzetí žádosti, pokud jde o ty části dokladů, jichž se nesoulad týkal, proto měl správní orgán přihlédnout ke změně žádosti ze dne 28. 8. 2019. Dle žalobkyně mohla taktéž změnit žádost o dotaci dle čl. 3 bodu 2 nařízení Komise č. 809/2014 kdykoliv. Není tedy pravda, že tak mohla učinit jen do 31. 5. Žalobkyně v podané replice následně dodala, že žádost o změnu ze dne 28. 8. 2019 není podstatná, jelikož ji vzala zpět dne 6. 9. 2019.
12. Žalovaný k této námitce uvedl, že doručením prvního prvostupňového rozhodnutí ze dne 17. 4. 2019 byla žalobkyně informována o nesouladu v žádosti o dotaci. Tuto skutečnost nelze nijak vrátit. Zrušení daného rozhodnutí nemá vliv na skutečnost, že o nesouladu byla žalobkyně již informována. Vzhledem k tomu a v souladu s čl. 15 nařízení Komise č. 809/2014 nemohly správní orgány přihlížet ke změně žádosti a částečnému zpětvzetí žádosti.

II. C Další vady rozhodnutí

13. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný nevypořádal se všemi jejími námitkami (zejména porušení nařízení Komise č. 809/2014) a nereagoval na námitku nicotnosti, kterou uvedla v doplnění odvolání ze dne 21. 11. 2019. Žalobkyně rovněž nesouhlasí s tvrzením uvedeným v žalobou napadeném rozhodnutí, že nebylo zcela vyhověno žalobkyni v předchozím zrušujícím rozhodnutí, když žalobkyně žádala o zrušení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, což se i stalo. Žalobkyně považuje rozhodnutí žalovaného za nezákonné, jelikož vadu zmatečnosti a nicotnosti rozhodnutí prvostupňového správního orgánu považuje za pouhou chybu v psaní. Prvostupňový správní orgán ve svém druhém rozhodnutí totiž uvedl, že bylo zrušeno odvolání a nikoliv první rozhodnutí prvostupňového správního orgánu. Žalobkyně rovněž v žalobě namítala, že správní orgány překročily lhůty dané k vydání rozhodnutí, jelikož o žádosti o změnu užívání pozemku rozhodly po 1,5 letech, o prvním odvolání po cca 5 měsících a ani poslední podané odvolání nebylo vyřízeno v zákonné lhůtě 60 dní. Žalobkyně dodala, že dlouhodobě čelí šikanóznímu jednání ze strany prvostupňového správního orgánu, který i neoprávněně vyplácel dotace jinému subjektu na úkor žalobkyně.

III. Posouzení žaloby

14. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobkyně i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně sice navrhla provedení důkazu, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Žalobkyně navrhla provedení důkazu listinami, které se nacházejí ve správním spise, z toho však soud při přezkumu zákonnosti rozhodnutí žalovaného vychází, přičemž správním spise se

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobkyně rovněž navrhl provést důkaz e-mailovou zprávou od vedoucí oddělení přímých plateb a ostatních opatření prvostupňového správního orgánu ze dne 23. 4. 2019, kterými chtěla prokázat, že elektronický systém podávání žádostí automaticky zařazoval ovocné sady mladší 3 let do kultury intenzivní sady a nikoliv do kultury ostatní sady. Tento důkaz soud neprovedl, jelikož daná skutečnost není mezi účastníky sporná a rovněž to není pro posouzení věci podstatné (viz dále body [22] a [23] tohoto rozsudku).

III. A Chyba v psaní a nesoulad elektronického systému podávání žádostí s evidencí LPIS

15. Podle § 6 odst. 3 písm. e) nařízení vlády č. 76/2015 Sb. uvede žadatel v žádosti o dotaci u každého dílu půdního bloku druh zemědělské kultury, na který požaduje dotaci. Žádost o dotaci lze podat na díl půdního bloku s druhem zemědělské kultury ovocný sad.
16. Podle § 15 odst. 1 nařízení vlády č. 76/2015 Sb. je žadatel *povinen v žádosti o dotaci dále uvést, zda na tento díl půdního bloku žádá o dotaci na a) intenzivní sady, nebo b) ostatní sady.*
17. Podle § 15 odst. 2 písm. j) a § 15 odst. 3 písm. j) nařízení vlády č. 76/2015 Sb. je žadatel povinen prokázat *u převládajícího druhu ovoce podle výměry minimální úroveň vlastní produkce ovoce na hektar podle jeho výměry, na který žádá o dotaci, v minimální výši referenční hodnoty uvedené v příloze 9 daného nařízení vlády.* Podle přílohy 9 nařízení vlády č. 76/2015 Sb. je u slivoně minimální výnos u sadu intenzivních 2 t/ha a u sadů ostatních 0,5 t/ha.
18. Z uvedeného plyne, že u žádosti o dotaci na ovocné sady intenzivní je nutné splnit minimální výnos 4x větší než u ovocných sadů ostatních. To je však vyváжено i výší dotace. Zatímco u ovocných sadů ostatních je poskytována dotace ve výši 419 EUR za každý hektar, u ovocných sadů intenzivních je to 825 EUR za každý hektar [§ 18 odst. 1 písm. g) a g) nařízení vlády č. 76/2015 Sb.].
19. V posuzované věci není sporné, že žadatelka v žádosti o dotaci ze dne 14. 5. 2018 uvedla, že půdní bloky o výměře 13,70 ha mají kulturu intenzivní sady EZ-IS a půdní bloky o výměře 11,68 ha mají kulturu intenzivní sady PO-IS. U žádného z těchto půdních bloků nedeklarovala kulturu ovocné sady ostatní. V posuzované věci je sporné, zda je toto pochybení možné přičítat žalobkyni, když elektronický systém podávání žádostí sady se stářím do 3 let automaticky zařadil do kultury ovocné sady intenzivní na základě toho, že i v LPIS jsou tyto sady zařazené v kultuře sady intenzivní, i když podle nařízení vlády č. 76/2015 Sb. se mají zařadit do kultury ovocné sady ostatní. Podle žalobkyně je za toto pochybení zodpovědný prvostupňový správní orgán, který poskytuje žadatelům elektronický systém k podávání žádostí, který však žalobkyni uvedl v omyl.
20. Městský soud se ke smyslu a účelu evidence půdy LPIS ve vztahu k žádostem o dotaci k ekologickému zemědělství vyjadřoval již v rozsudku ze dne 29. 3. 2023, č. j. 5 A 147/2019-50, kde uvedl, že „*Smysl a účel evidence půdy a ekologicky významných prvků pro farmáře (běžně označované pod zkratkou „LPIS“) vedené dle nařízení vlády č. 307/2014 Sb. blíže vysvětluje Metodický postup k aktualizaci evidence půdy a ekologicky významných prvků pro farmáře zpracovaný Ministerstvem zemědělství podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, pod č. j. 4451/2016-MZE-13323 a platný od 1. 1. 2015 (přístupný na internetových stránkách ministerstva zemědělství www.agri.cz) (dále jen „Metodika“). Podle Metodiky zkratka LPIS pochází z anglického názvu evidence Land Parcel Identification System a značí „geografický informační systém (GIS) určený primárně pro vedení evidence využití zemědělské půdy v České*

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

republike. Systém je založen na evidenci zemědělských pozemků na základě skutečného užívání půdy. Na rozdíl od katastru nemovitostí je půda evidována na uživatele a nikoliv na vlastníka pozemku. LPIS je rovněž označován jako Evidence využití půdy podle uživatelských vztahů. LPIS je výchozí evidencí pro poskytování zemědělských dotací (pouze na základě údajů v LPIS je na zemědělskou půdu možné poskytnout dotace, slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádostech, ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotací apod.)'. Z popsaného je tak zřejmé, že ačkoli uvedení pozemku v evidenci LPIS je nezbytným předpokladem pro podání žádosti o zápis pozemku do seznamu opatření ekologického zemědělství, jde o dvě různé evidence s různými účely a cíli, přičemž seznam opatření ekologického zemědělství představuje podmnožinu evidence LPIS. Jinými slovy řečeno, aby mohl být půdní blok či díl půdního bloku zapsán v seznamu opatření ekologického zemědělství musí být zapsán též v evidenci LPIS. Zároveň však platí, že nikoli všechny půdní bloky (díly půdních bloků) zapsané v evidenci LPIS jsou zároveň zapsány v seznamu opatření ekologického zemědělství. Je tomu tak již proto, že evidence LPIS se neomezuje jen na pozemky obhospodařované způsobem splňujícím požadavky zákona o EZ.“

21. Městský soud tak souhlasí s žalovaným, že informace uvedené v LPIS nemusí nutně odpovídat označení používanému v nařízení vlády č. 76/2015 Sb. Úvaha žalobkyně, že je pochybením správních orgánů, že nesjednotily pojmy používané v LPIS a v žádosti o dotaci proto není důvodná.
22. Městský soud rovněž souhlasí s žalovaným, že bylo povinností žalobkyně uvést do žádosti o dotaci takové informace, které odpovídají její vůli ohledně rozsahu a zařazení sadů do jednotlivých kultur. Městský soud souhlasí i s žalovaným, že prvostupňový správní orgán nemohl nijak seznat, že žádost o dotaci byla nesprávně podaná. Odkazuje-li žalobkyně na formulář pro prokázání produkce ovoce a jahod ze dne 15. 1. 2019, kde deklarovala sklizeň pouze ze sadů označených jako EZ-IS a nikoliv z nesprávně označených sadů PO-IS, které měly být ovocnými sady ostatní, nelze z toho dovozovat povinnost správních orgánů (či vůbec schopnost) odhalit, že v původně podané žádosti byla zjevná chyba v psaní. Vyprodukovala-li by žalobkyně totiž pouze o 0,56 tuny více slivoně švestka, splnila by minimální výnos u převládajícího ovoce, čímž by i splnila podmínky pro nárok na dotaci. Tím by žalobkyně obdržela dotaci ve výši sazby dotace pro intenzivní sady na všechny půdní bloky, které označila jako ovocné sady intenzivní v podané žádosti o dotaci (celkem 25,38 ha) a nikoliv pouze na žalobkyní zamýšlené půdní bloky EZ-IS (13,70 ha). Tím by obdržela zhruba o 4 742 EUR více, než na co by měla nárok, kdyby uvedla všechny informace v podané žádosti o dotaci správně. Správní orgány by přitom pouze z žalobkyní předložených podkladů nemohly nesprávně uvedené informace odhalit. Městský soud uzavírá, že přestože se skutečně mohla žalobkyně pouze zmýlit a neopravila rozporné údaje v podané žádosti o dotaci omylem, je za takové jednání odpovědná sama a toto pochybení nelze přenášet na správní orgány.
23. Žádost o dotaci podává žadatel na formuláři vydaném prvostupňovým správním orgánem pro příslušný kalendářní rok (§ 6 odst. 1 nařízení vlády č. 76/2015 Sb.). Nařízení vlády nestanoví, že se žádost musí podávat pouze prostřednictvím elektronického systému podávání žádostí bez možnosti změnit informace v něm uvedené, popř. bez možnosti změnit informace získané z evidence LPIS a automaticky vložené do žádosti o dotaci. Jsou-li všechny informace uváděné v elektronickém systému podávání žádostí změnitelné, je nutné dospět k závěru, že žalobkyně byla za údaje uvedené v dané žádosti odpovědná a zodpovídala za jejich správnost.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

III. B Zrušení oznámení o nesouladu

24. Žalobkyně dále namítá, že dne 5. 9. 2019 vzala žádost o dotaci zpět v rozsahu tří půdních bloků původně deklarovaných s kulturou PO-IS, k čemuž správní orgány nesprávně nepřihlédly.
25. Podle čl. 3 odst. 1 nařízení Komise č. 809/2014 „*žádost o podporu, žádost o platbu nebo jiné prohlášení lze kdykoliv zcela či částečně písemně stáhnout.*“
26. Podle čl. 3 odst. 2 stejného nařízení Komise „*pokud však příslušný orgán již informoval příjemce o případech nesouladu v dokladech uvedených v odstavci 1 nebo pokud příslušný orgán oznámil příjemci svůj úmysl provést kontrolu na místě nebo pokud tato kontrola na místě odhalí nesoulad, nelze zpětvzetí žádosti povolit, pokud jde o ty části dokladů, jichž se nesoulad týká.*“
27. Z těchto článků plyne, že žadatel může kdykoliv vzít žádost o dotaci zpět až do okamžiku, kdy je žadatel informován o nesouladu v dokladech nebo příslušný orgán oznámil úmysl provést kontrolu, či při kontrole na místě je odhalen nesoulad. Smysl uvedených ustanovení je zejména sankční. Je-li zjištěn nesoulad, nemusí být jeho důsledkem pouze nepřiznání dotace, ale může být žadateli uložena i sankce nad rámec pouhého nepřiznání dotace. To plyne z čl. 63 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky, jež je dále proveden nařízením Komise č. 809/2014, dle kterého „*zjistí-li se, že příjemce nesplňuje kritéria způsobilosti, závazky nebo jiné povinnosti týkající se podmínek pro poskytování podpory stanovených v právních předpisech v odvětví zemědělství, podpora se nevyplácí nebo se zcela nebo zčásti odejme a případně se nepřiznají nebo odejmou odpovídající platební nároky podle článku 21 nařízení (EU) č. 1307/2013.*“ Podle čl. 63 odst. 2 stejného nařízení „*Členské státy navíc, stanoví-li tak právní předpisy v oblasti zemědělství, uloží rovněž správní sankce v souladu s pravidly stanovenými v článku 64 a v článku 77. Tímto ustanovením nejsou dotčena ustanovení podle článků 91 až 101 hlavy VI.*“ [důraz přidán] Podle čl. 77 odst. 5 stejného nařízení mají být správní sankce „*přiměřené a odstupňované podle závažnosti, rozsahu, trvání a opakování zjištěného nesouladu*“ [důraz přidán]. Žadatel o dotaci se tak při uvedení nesprávných údajů vystavuje možnosti nejenom přijít o požadovanou dotaci, ale i správní sankci, jejíž výše je odvislá od závažnosti zjištěného nesouladu.
28. Žalobkyně tvrdí, že zrušením prvního rozhodnutí prvostupňového správního orgánu ze dne 17. 4. 2019 pozbylo právní účinky i oznámení o nesouladu, které bylo vtěleno do tohoto rozhodnutí, proto mělo být přihlédnuto k tomu, že částečně vzala svoji žádost o dotaci zpět. Smyslem zákazu vzít žádost zpět poté, co je žadatel informován o nesouladu, je zjevně snaha unijního zákonodárce zajistit možnost potrestání žadatele o dotaci za jeho nesprávný postup. Bylo-li by připuštěno, aby žadatel o dotaci mohl kdykoliv vzít žádost o dotaci zpět, tento smysl by nebyl zaručen, jelikož žadatelé by se mohli jednoduše vyhnout hrozcí sankcí tím, že by danou část žádosti vzali zpět, jakmile by se dozvěděli, že správní orgány odhalily jimi deklarované nesprávné informace. To by mohlo způsobit to, že by žadatelé o dotaci žádali o vyšší dotaci, než na jakou by měli nárok, a to bez jakékoliv možné sankce. Záleželo by pak na ostražitosti správních orgánů, zda by nesprávně uvedené údaje odhalily, či nikoliv. Z logiky této úvahy pak vyplývá, že rozhodný okamžik, od kterého není možné připustit zpětvzetí žádosti, je ten, kdy se žadatel o dotaci dozví o tom, že správní orgány seznaly nesoulad v jím předložených dokladech. Tento okamžik se tak nemůže vázat na formální rozhodnutí, ale na samotné vyjádření vědomí správního orgánu o nesouladu v dokladech. Tento okamžik nelze „vrátit“ tím, že je zrušeno správní rozhodnutí, ve kterém byl nesoulad

vyjádřen, jelikož i tak již žadatel ví o tom, že správní orgány seznaly v jím předložených dokladech nesoulad. Jak již bylo uvedeno, bylo-li by to možné, zanikl by smysl daného ustanovení.

29. Městský soud tak souhlasí s žalovaným v tom, že zrušením prvního rozhodnutí prvostupňového správního orgánu 17. 4. 2019 nebylo zneplatněno oznámení o nesouladu a žalobkyně tak nemohla vzít žádost o dotaci zpět v tom rozsahu, ve kterém byla o nesouladu informována.
30. Městský soud pouze doplňuje, že žalobkyně v podané žalobě nespornuje, že by se oznámení o nesouladu netýkalo půdních bloků, u kterých chtěla dne 5. 9. 2019 vzít zpět žádost o dotaci. Žalobkyně jen namítala, že se týkalo prokázání minimálního objemu sklizně, tedy formuláře pro prokázání produkce ovoce a jahod dne 15. 1. 2019, a netýkalo se tak změny výměry pozemků ze dne 28. 8. 2019 [bod 9 písm. b) žaloby]. Nad rámec toho i tak však soud je názoru, že správní orgány správně částečné zpětvzetí žádosti o dotaci ze dne 5. 9. 2019 nepovolily, jelikož oznámení o nesouladu se věcně týkalo právě i těch půdních bloků, ohledně kterých chtěla žalobkyně vzít svoji žádost o dotaci zpět.
31. Žalobkyně sporuje, že správní orgány měly přihlédnout k její žádosti o změnu ze dne 28. 8. 2019. Následně však v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že tato žádost o změnu není podstatná, jelikož ji dne 6. 9. 2019 vzala zpět. S tímto soud souhlasí. I kdyby k žádosti o změnu mohly správní orgány přihlédnout (což žalovaný s ohledem na čl. 15 nařízení Komise č. 809/2014 sporuje), není tato žádost o změnu pro posouzení věci podstatná, jelikož ji žalobkyně vzala zpět a správní orgány k ní tak správně nepřihlédly (ať již z důvodu jejího zpětvzetí, nebo s ohledem na uvedený čl. 15 nařízení Komise č. 809/2014).

III. C Další vady rozhodnutí

32. Žalobkyně dále namítá, že se žalovaný nevypořádal se všemi jejími vznesenými námitkami v odvolání. Konkrétněji uvádí porušení nařízení Komise č. 809/2014. V podaném odvolání ohledně daného nařízení žalobkyně namítala, že mělo být přihlédnuto k jejímu částečnému zpětvzetí ze dne 5. 9. 2019 a že byla nesprávně vypočtena výše minimální úrovně vlastní produkce. K těmto námitkám se však žalovaný vyjádřil, jak plyne z rekapitulace jeho rozhodnutí uvedené v kapitole *I. Základ sporu* tohoto rozsudku. Tato námitka tak není důvodná.
33. Žalobkyně rovněž namítala, že žalovaný nijak nereagoval na její námitku nicotnosti, kterou vznesla v doplnění odvolání ze dne 21. 11. 2019. K tomu soud uvádí, že žalobkyně žádnou takovou námitku v doplnění odvolání neuvedla. Vada nicotnosti je velmi závažná vada, ke které jsou správní orgány a i soudy nuceny přihlédnout z moci úřední. Pakliže však dospějí k závěru, že takovou vadu napadené rozhodnutí neobsahuje, nejsou povinni tuto úvahu v rozhodnutí výslovně uvést (srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2009, čj. 1 Afs 145/2008-135, č. 1851/2009 Sb. NSS).
34. Žalobkyně rovněž nesouhlasí s tvrzením uvedeným v žalobou napadeném rozhodnutí, že nebylo zcela vyhověno žalobkyni v předchozím zrušujícím rozhodnutí, když žalobkyně žádala o zrušení rozhodnutí prvostupňového správního orgánu, což se i stalo. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konkrétně uvedl následující: „*Dále odvolací orgán uvádí, že není pravda, že rozhodnutím Ministerstva zemědělství č.j. 44202/2019-MZE-14132 ze dne 26. 8. 2019 odvolací orgán zcela vyhověl prvnímu podanému odvolání. V tomto rozhodnutí bylo konstatováno, že deklarace veškeré zemědělské půdy obsahovala díl půdního bloku č. 510-1160*“

1214/4 s výměrou 5,1 ha, jednalo se tedy o předchůdce dílu půdního bloku č. 510- 1160 1214/36 s výměrou 4,73 ha, který byl platný pro rok 2018. Odvolatel tak deklaroval v Jednotné žádosti veškerou jím užívanou půdu a nebyl tak dán důvod pro postup podle § 20 odst. 4 písm. c) nařízení vlády. V tomto bodě bylo odvolání shledáno jako důvodné a z tohoto důvodu bylo vráceno na SZIF k novému posouzení, resp. určení výše dotace. Nicméně v dalším bodě, týkajícím se prokázání minimální úrovně produkce ovoce bylo již v tomto rozhodnutí konstatováno, že dotace na kulturu ovocný sad intenzivní byla správně zamítnuta.“ Z uvedené citace je naprosto zřejmé, že žalovaný sice zrušil první rozhodnutí prvostupňového správního orgánu pro jednu vadu rozhodnutí, avšak žalobkyni nepřisvědčil ani v druhé námitce, kterou neseznal důvodnou. Uvedením obratu „není pravda, že by zcela vyhověl“ je tak bez nejmenších pochybností myšleno právě to, že žalovaný nepřisvědčil žalobkyni v obou odvolacích bodech, ale pouze v jednom, přestože to mělo za důsledek zrušení napadeného rozhodnutí v celém rozsahu. V tomto vyjádření tak městský soud nespatřuje nic nezákonného, natož aby to mělo za důsledek zrušení nyní žalobou napadeného rozhodnutí.

35. Prvostupňový správní orgán v druhém rozhodnutí ze dne 20. 9. 2019 uvedl následující: „*Ministerstvo zemědělství (dále jen „Ministerstvo“)* na základě tohoto odvolání proti rozhodnutí Fondu č. j. SZIF/2019/0300268 podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydalo dne 26. 08. 2019 rozhodnutí č. j. 44202/2019-MZE-14132, sp. zn. 8RV17366/2019-14132 (nabytí právní moci dne 27. 08. 2019), kterým uvedené odvolání proti rozhodnutí Fondu č. j.: SZIF/2019/0300268 zrušilo a věc vrátilo Fondu k novému rozhodnutí.“ [důraz přidán] Žalobkyně považuje za vadu zmatečnosti a nicotnosti to, že prvostupňový správní orgán uvedl slovní obrat, že bylo „odvolání zrušeno“, nikoliv „rozhodnutí zrušeno“, kvůli kterému měl žalovaný druhé rozhodnutí prvostupňového správního orgánu zrušit. Jelikož tak neučinil, je jeho rozhodnutí nezákonné. Městský soud souhlasí s žalovaným, že se jedná o naprosto zjevnou chybu v psaní, která nijak nezpůsobuje nesrozumitelnost, či dokonce zmatečnost nebo nicotnost. Z celého odstavce je zcela pochopitelné, co chtěl prvostupňový správní orgán vyjádřit. Žalobkyně v podané žalobě namítá, že dospěl-li žalovaný k názoru, že dané vyjádření prvostupňového správního orgánu nebylo správné, měl je opravit. To se však i stalo, když žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že se jedná o chybu v psaní a uvedl, co tímto vyjádřením bylo myšleno a jak mělo být správně uvedeno. V této souvislosti soud podotýká, že správní řízení je ovládáno zásadou jednotnosti řízení. Tato zásada znamená, že řízení představuje jeden celek až do vydání rozhodnutí a pojímá se dohromady (ve svém komplexu). V zásadě tedy není vyloučeno, aby odvolací správní orgán napravil vady řízení před správním orgánem prvního stupně. Případné nedostatky odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohou být napraveny druhostupňovým rozhodnutím (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 4 As 48/2007-80, ze dne 26. 3. 2008, č. j. 9 As 64/2007-98, či ze dne 29. 11. 2012, č. j. 4 Ads 97/2012-66, nebo ze dne 7. 3. 2019, č. j. 1 Azs 459/2018-26).
36. Žalobkyně rovněž namítala, že správní orgány překročily lhůty dané k vydání rozhodnutí, jelikož o žádosti o změnu užívání pozemku rozhodly po 1,5 roce, o prvním odvolání po cca 5 měsících a ani poslední podané odvolání nebylo vyřízeno v zákonné lhůtě 60 dní. Lhůty dané k vydání rozhodnutí dle § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, jsou lhůtami pořádkovými, jejichž překročení v zásadě nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí vydaných po lhůtě. V posuzované věci žalobkyně požádala o dotaci dne 14. 5. 2018 a konečné pravomocné rozhodnutí žalovaného bylo vydáno 28. 11. 2019. I kdyby se měla lhůta

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

k vydání rozhodnutí počítat právě od podání žádosti o dotaci, jednalo by se o řízení trvající cca 1,5 roku, což není dle soudu tak dlouhá doba, která by teoreticky mohla zasáhnout do jakýchkoliv práv žalobkyně. Překročení lhůt k vydání rozhodnutí opravňuje žalobkyni bránit se proti takto dlouhému řízení, a to podáním podnětu k učinění opatření proti nečinnosti dle § 80 odst. 3 správního řádu, a následně i podanou žalobou proti nečinnosti dle § 79 s. ř. s. Soud pouze poznamenává, že žalobkyně nic takového neučinila.

37. Žalobkyně dodala, že dlouhodobě čelí šikanóznímu jednání ze strany prvostupňového správního orgánu, který neoprávněně vyplácel dotace jinému subjektu na úkor žalobkyně. K této námitce soud uvádí, že skutečnost, že žalované správní orgány vyplácejí neoprávněně dotace jinému subjektu, nemá s posuzovanou věcí nic společného a taková skutečnost nemůže způsobit nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Z předloženého správního spisu a ostatně ani z tvrzení žalobkyně neplyne, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno s účelem šikanovat žalobkyni, jelikož soud na základě podaných žalobních námitek přezkoumal napadené rozhodnutí a neseznal v něm žádnou vadu nebo vadu předchozího řízení, jež by způsobila jeho nezákonnost. Ani tato námitka tak není důvodná.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
39. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15.06.2023

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.